

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: „**Obnova biotopu rybníků v Čechách a na Moravě, o. p. s.**“, se sídlem Vožická 2504, Tábor, zastoupený Mgr. Martinem Šípem, advokátem se sídlem Převrátilská 330, Tábor, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2009, č. j. 2235/09-1700, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2010, č. j. 10 Ca 111/2009 - 103,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu ze dne 28. 5. 2010. Ten zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce směřující proti rozsudku ze dne 18. 3. 2010, č. j. 10 Ca 111/2009 - 86, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2009. Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Táboře ze dne 23. 1. 2009, č. j. 7335/09/110980305960, který uložil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 4 349 000 Kč.

[2] Krajský soud řízení zastavil s tím, že žalobce nezaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti proti jeho rozsudku ze dne 18. 3. 2010, a to ani ve lhůtě stanovené výzvou k zaplacení tohoto poplatku.

[3] Stěžovatel se svou kasační stížností domáhá zrušení napadeného usnesení s tím, že neuhradil soudní poplatek z omluvitelných důvodů. Jediná osoba oprávněná nakládat s finančními prostředky na bankovním účtu stěžovatele (předsedkyně správní rady Jirina Rožďalová) byla v rozhodné době na krátkodobé cestě v zahraničí, kde onemocněla akutním onemocněním a byla hospitalizována, čímž se pobyt neočekávaně a značně prodloužil. Zároveň nebylo možné, aby jediná oprávněná osoba pověřila zaplacením soudního poplatku jinou osobu. Do České republiky se Jirina Rožďalová vrátila až v době, kdy bylo rozhodnutí o zastavení řízení pravomocné.

II.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že proti rozsudku krajského soudu ze dne 18. 3. 2010 podal stěžovatel v zastoupení advokátem dne 27. 4. 2010 kasační stížnost. Krajský soud usnesením ze dne 29. 4. 2010 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost, a to do sedmi dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 5. 2010. Usnesením ze dne 28. 5. 2010 krajský soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Posledně uvedené usnesení nabylo právní moci dne 31. 5. 2010.

[6] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v daném případě zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle § 4 odst. 1 písm. d) tohoto zákona vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním kasační stížnosti. Tímto dnem je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona). Podle § 9 odst. 1 cit. zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) uvedeného zákona stanoví, že soud řízení pro nezaplacení poplatku nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Podle odst. 7 citovaného ustanovení soud zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci.

[7] V posuzované věci není sporu o tom, že stěžovatel soudní poplatek včas nezaplatil. Stěžovatel toliko namítá, že tak neučinil z omluvitelných důvodů. K tomu je předně nutno poukázat na skutečnost, že stěžovatel svá tvrzení o akutním onemocnění p. Rožďalové a o nemožnosti pověřit zaplacením soudního poplatku jinou osobu nikterak nedokládá. Za ještě podstatnější však Nejvyšší správní soud považuje skutečnost, že stěžovatel byl v inkriminovanou dobu zastoupen advokátem. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69 (všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) přitom vyplývá, že „*placení soudního poplatku není úkonem, který by musel vykonat účastník osobně, nýbrž že se jedná o úkon, který může vykonat jeho zástupce.*“ Z tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 10. 2007, č. j. 2 As 34/2007 - 74, dovodil, že ani třídní lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku není v případě žalobce

zastoupeného advokátem příliš krátká. V citovaném rozsudku k tomu uvedl, že žalobcem „zvolený zástupce z řad advokátů si musel být bezpochyby velice dobře vědom, že podání žaloby ve správním soudnictví je zatíženo poplatkovou povinností a že v případě nezaplacení poplatku při podání žaloby bude soudem vyzván k jeho ubrání přímo on jakožto zástupce (...). Je-li totiž účastník zastoupen v řízení před soudem advokátem, lze oprávněně předpokládat, že takový účastník má v advokátovi dostatečnou právní oporu k tomu, aby si byl vědom své povinnosti zaplatit soudní poplatek již při podání žaloby i toho, že s jeho nezaplacením v soudem dodatečně stanovené lhůtě může být spojen pro něho nevitáný následek spočívající v zastavení soudního řízení (...) Přehlédnout nelze ani výši poplatku (2000 Kč), u níž lze očekávat zaplacení za klienta advokátem bez rizika, že mu tato částka nebude ubražena, pokud s ní nepočítal v záloze a pokud se mu nepodaří se s klientem před platbou spojit.“

[8] Uvedené závěry lze přiměřeně aplikovat i v nyní posuzované věci. Zde také bylo povinností stěžovatele zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti již v době podání kasační stížnosti, s čímž je jeho zástupce jistě obeznámen. V případě, že byla p. Rožďálová, disponující s finančními prostředky stěžovatele, indisponovaná v době běhu sedmidenní lhůty stanovené k dodatečnému zaplacení poplatku, pak měl zástupce stěžovatele možnost kontaktovat krajský soud a sdělit mu, že nastaly okolnosti uvedené v § 9 odst. 4 písm. c) zákon o soudních poplatcích. Konečně až do 31. 5. 2010 (tedy více než měsíc ode dne podání kasační stížnosti) mohl soudní poplatek za stěžovatele zaplatit přímo jeho zástupce. I kdyby tedy skutečně došlo k tomu, že p. Rožďálová v předmětné době akutně onemocněla, jak namítá stěžovatel, pak popsanou nečinnost jeho zástupce je nutno přičíst samotnému stěžovateli, protože to byl on, kdo si jej ke svému zastupování zvolil.

III.

[9] Nejvyšší správní soud tedy shledal námítky stěžovatele nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu